

POWWOW

news

24. 3. 2012

OFICIÁLNÍ ZPRAVODAJ 17. ČESKÉHO HALOVÉHO POWWOW

Haloo everybody, it's a powwow time!

Zdravím všechny příznivce českých halových powwow.

Po „bláznivé“ zimě, která nás poctila tuhými mrazy sibiřského rázu i počasím připomínajícím oblast jižní Evropy, přichází pomalu, ale jistě, všemi očekávané jaro, plné slunce a blahodárného tepla.

Ještě neutichly kroky tanečnicků, zvuky rolniček, zpěv a rytmus bubnů minulého powwow a my se opět vracíme do krásné a prostorné kladenské sportovní haly. Někteří z nás se již tradičně v minulém roce zúčastnili mnoha evropských powwow, cestovali po Severní Americe či si zatábořili pod týpím na českých i moravských loukách.

Na letošním ročníku budete mít opět možnost sledovat úžasné výkony evropských tanečních šampionů, zaposlouchat se do rytmů vynikajících skupin, zpěváků a také se sami zúčastnit mezikmenových a společenských tanců. Dále se vám představí tanečníci s kruhy a čeká vás již druhý ročník soutěže ve hraní na ruční bubny (*Hand Drum Contest*). Powwow je velkolepé setkání spojující nadšence, kteří se vydali na cestu, jež vede k pochopení, obdivu a respektu velkého kulturního dědictví původních obyvatel severoamerického kontinentu. A k tomu festivaly severoamerických indiánských tanců powwow neodmyslitelně patří.

Tanečnickům přeji pevný krok a zpěvákům dobré hlasivky! Nezapomeňte si popovídat se starými přáteli a nalezněte nové. Vítejte na 17. ročníku Czech powwow a dobře se tady bavte.

Čikala

Výběr z obsahu:

2. Z historie našich powwow
3. PROGRAM 17. Czech powwow
4. Organizační tým / Co je to "indian time"?
Buben - to je kruh a tlukot srdce...
5. Kapely hrající na dnešním powwow
Co je to Grand Entry?
6. Dekový tanec / Tanec s obručemi
Orlí pera
7. Taneční styly a kategorie
9. Tance pro všechny / Chicken dance
10. Ptačí šampioni přírodních tanečních scén
11. Trick song / Fotografové českých powwow
12. Etiketa chování na powwow

Co je to powwow?

Co vlastně powwow je? Základem těchto setkání je tanec a zpěv severoamerických indiánů. Na některých powwow se v tanečních kategoriích i soutěží, na některých ne.

Powwow je však především jednou z živoucích tradic indiánských národů, která se vyvíjí a přejímá do sebe mnoho okolních vlivů. Je známkou toho, že tradice, které navazují na odkaz předchozích generací, nejsou mrtvé a dál se rozvíjejí.

Historie tance a zpěvu je u indiánských národů mnohem delší než existence samotných powwow, která jsou poměrně novodobou záležitostí. Slavnosti powwow však měly (a mají) na utváření této stránky indiánské kultury veliký vliv, neboť právě zde jsou drobné dílčí proměny realizovány a časem se stávají součástí tradice.

Velký význam má powwow pro společenský život severoamerických indiánů. Vlastně bych si troufla říci, že v současné době je to význam hlavní. Původní obyvatelé Severní Ameriky se na powwow setkávají a vzájemně se tím podporují v udržování tradic své kultury. To má obrovský význam pro mnoho lidí, kteří mohou být prostřednictvím takových setkání hrdí na svůj původ v době, kdy jejich národy postupně ztrácejí svou identitu. Powwow se zúčastňují příslušníci téměř všech kmenů Severní Ameriky, indiáni žijící v rezervacích i ve městech.

Powwow se stalo i pro nás, stejně jako pro americké indiány, jednou z oslav našeho „indiánského“ života a slavností, na kterých potkáváme své přátele.

Karolina Majerová - Čanphahčawin

Pořadatelé si dovoluují poděkovat všem, kteří byli a jsou jakoukoli formou nápomocni při přípravách a průběhu 17. českého halového powwow. Jmenovitě děkujeme statutárnímu městu Kladno a jeho primátorovi ing. Danu Jiránkovi za finanční podporu.

Z historie našich powwow

Mezi první průkopníky tanečních a hudebních aktivit v duchu tradic severoamerických indiánů u nás patřily skupinky českých indiánů vznikající v sedmdesátých letech 20. století v tehdejší socialistickém Československu. Z dostupných materiálů, které se v té době sháněly doslova „pod pultem“, se studovaly první písně a tance a vyráběly první taneční kostýmy spolu s tanečními doplňky. Většina kvalitních informací a zkušeností o tancích a písních severoamerických indiánů se dovážela z bývalého východního Německa, kde fungovalo mnoho indiánských skupin zabývajících se touto oblastí.

Hlavním zlomem se u nás stává rok 1989, kdy se se změnou politické situace v Československu otevírají „brány k powwow“. V roce 1990 vzniká občanské sdružení Indian Corral Westerners International, které sdružuje české, moravské a tehdy i slovenské skupiny i jednotlivce zajímající se o kulturu indiánů Severní Ameriky. Téhož roku se na východě Německa koná první halové powwow, které se nám stává prvotním vzorem a zdrojem inspirací. A tak po nasbíraných zkušenostech nejen po Evropě, ale i v samotných Spojených státech amerických, se u nás 20. ledna 1996 v Plasech na Plzeňsku koná první české zimní halové powwow. Devadesátá léta 20. století jsou ve znamení nadšení a rozvoje jak u tanečnicků a jejich kostýmů i tanečních doplňků, tak u kapel hrajících na powwow, jejichž kvalita výrazně stoupá. Každý další ročník je obohacován o doprovodné programy či výstavy.

Se vstupem do 21. století se naše powwow (v roce 2000) přesouvá do pražských tělocvičen a klade si nové a směle cíle. Přijíždějí tanečníci, kapely a hosté z mnoha evropských zemí. Pomalu ale jistě se zařazujeme do „sítě evropských powwow“, kterých se někteří naši tanečníci a kapely pravidelně zúčastňují a dosahují vynikajících výsledků. V roce 2007 spouštíme internetové stránky powwow.cz, kde se informace o našich i zahraničních tanečních slavnostech dostávají k širší veřejnosti. Roku 2009 se stěhuje do první velké sportovní haly (všechna předchozí powwow proběhla v tělocvičnách) v Kladně. Kladenská sportovní hala dala českému powwow tu pravou atmosféru a v současné době je to jedna z největších tanečních slavností, na kterou se sjíždějí tanečníci i kapely z celé Evropy.

Další informace o powwow najdete na WWW.POWWOW.CZ

Zaujala Vás dnešní akce?

Chcete se dozvědět více o českých euroindiánech? Chcete začít s tábořením a nevíte jak?

Více o našich akcích, zajímavosti a užitečná spojení najdete na:

www.indiancorral.cz

www.powwow.cz

PROGRAM: 17th CZECH POWWOW

12:00 Drum Roll Call (zvuková zkouška kapel)
 12:45 Ukončení registrace soutěžících tanečníků a kapel
 13:00 GRAND ENTRY (Slavnostní zahájení)

I. blok SOUTĚŽNÍCH TANCŮ

Mezi jednotlivými soutěžními tanci budou probíhat i tance pro všechny - poslouchejte pozorně moderátora slavnosti. Vždy bude hlásit, které tance budou následovat!

Exhibice všech soutěžících tanečníků
 Exhibice tradičních tanečních stylů (Men's Traditional Dance, Southern Men's Straight Dance, Women's Traditional Dance)
 Exhibice méderních tanečních stylů (Grass Dance, Fancy Feather Dance, Jingle Dress Dance, Fancy Shawl)

Tiny Tots (děti do sedmi let)
 Junioři chlapci (7 - 14 let)
 Juniorky dívky (7 - 14 let)
 Fancy Shawl Dance - pestrý šálový tanec
 Fancy Feather Dance - pestrý válečný tanec
 Jingle Dress Dance - rolničkový tanec
 Grass Dance - tanec trávy

VYHLÁŠENÍ VÍTĚZŮ DĚTSKÝCH A JUNIORSKÝCH KATEGORIÍ

Hoop Dance - tanec s obručemi
 Hand Drum Contest - soutěž v hraní na ruční bubny
 Smoke Dance - kouřový tanec a další překvapení

II. blok SOUTĚŽNÍCH TANCŮ

Mezi jednotlivými soutěžními tanci budou probíhat i tance pro všechny - poslouchejte pozorně moderátora slavnosti. Vždy bude hlásit, které tance budou následovat!

Golden Age - tanečníci a tanečnice starší šedesáti let
 Northern Men's Traditional Dance - mužský tradiční tanec severního stylu - Modern style a Old Style
 Women's Traditional Dance - ženský tradiční tanec
 Southern Men's Straight Dance - mužský tanec jižního přímého stylu

Intertribal Dances - mezikmenové a společenské tance

VYHLÁŠENÍ VÍTĚZŮ 17. českého powwow

22:00 Flag Retreat (Slavnostní ukončení)

Do celý den:

- prodej triček s logem powwow
- prodej časopisu Poselství světa v kruhu (s možností předplatit si následující ročník)
- prodejci s indiánskými řemeslnými a uměleckými výrobky
- občerstvení v AQUA Café

V PŘÍPADĚ JAKÝCHKOLI PROBLÉMŮ ČI DOTAZŮ
 SE OBRAŤTE NA HLAVNÍ ORGANIZÁTORY -
 NA MODERÁTORA POWWOW NEBO NA HLAVNÍ ROZHODČÍ.

Organizační tým (Head staff)

aneb "kdo je Kdo" na 17. českém powwow?

Uspořádání halového powwow předchází náročná příprava jak programu, tak i zázemí. To má na starosti organizační tým, který vše řídí. Představím vám jednotlivé členy týmu, bez kterého by se powwow nemohlo uskutečnit.

M.C. - moderátor slavnosti

Milan Mráz (Čikala)

Moderátor slavnosti je jednou z vůbec nejdůležitějších postav každého powwow. Je to on, kdo komunikuje se všemi přítomnými, ohlašuje následující body programu, povzbuzuje tanečníky i diváky do tance a těm, kdo jsou na powwow poprvé, představuje jednotlivé taneční kategorie a typy tanců. Je živoucím zosobněním powwow. Často je nazýván „hlasem powwow“ nebo „tím, který mluví do mikrofону“. Leží na něm velký díl zodpovědnosti za organizaci powwow. Každý návštěvník powwow by měl proto dobře poslouchat pokyny moderátora po celou dobu slavnosti.

Vedoucí arény - Radek Jiroušek

Je nepostradatelným členem organizačního týmu. Když M. C. cokoliv ohlásí, je vedoucí arény tím, kdo zajistí realizaci dané události. Sestavuje slavnostní průvod tanečnicků na Grand Entry (Slavnostní zahájení) a po celou dobu se stará o taneční arénu. Jeho slovo je na powwow „zákonem.“

Pomocníci A.D.

Pavel Pichner (Savage), Martin Synák (Sapazi)

Hlavní rozhodčí

Karolina Majerová (Čanphahčawin)

Úzce spolupracuje s vedoucím arény. Má na starosti celkové hodnocení soutěžních tanců včetně výběru dalších rozhodčích.

Hlavní tanečník - Jan Kohout

Hlavní tanečnice - Petra Michlová

Mezi jejich základní výsadu a zároveň nejdůležitější povinnost patří začínat každý tanec v taneční aréně, a tím jej zároveň ukazovat ostatním.

Hostitelský buben - Čangleška Nunpa Singers (ČR)

Hostitelský buben je kapela, na kterou se může moderátor slavnosti kdykoli obrátit. Tato kapela zná všechny typy písní a je schopna vybrat vhodnou píseň pro jakýkoli bod programu powwow.

Mistr zvuku

Aleš Smrček (Mato si)

Je to právě on, který se od svého pultu s „tlačítky a posouvátky“ stará o dobrý zvuk hrajících kapel a hlas „toho, co mluví do mikrofону“ - moderátora celého powwow.

Co je to

"indian time"?

Akce pořádané pro indiány mají sice daný nějaký časový harmonogram, ale ne vždy dojde k jeho striktnímu dodržení.

Posunutému začátku se říká "indian time", tedy doba právě vhodná pro začátek akce či aktivity. Proto nebuďte netrpěliví a zachovejte klid.

BUBEN - to je kruh a tlukot srdce...

V indiánské filozofii symbolizuje buben nedělitelnou jednotu minulosti, přítomnosti a budoucnosti. Tato jednota je kruh spojující lidi a bubnování představuje věčné rytmy přírody. Údery do bubnu jsou jako lidský puls, stejně jako všechny základní rytmy veškerého života. Proto je buben nejdůležitější součástí každého powwow, neboť zpěváci a bubeníci udávají rytmus a tempo tance. Buben přináší tlukot srdce naší Matky země na powwow, kde jej můžou slyšet všichni. Bubnování tak navrácí všechno zpět do rovnováhy.

Můžete tancovat, zpívat, nebo jen tak poslouchat, to záleží na vás. Mnoho indiánů věří, že buben je darem od Velkého ducha a jeho zvuk - připomínající bouři - je vyvoláván jeho samotnou duší. Tato duše či srdce žije uvnitř bubnu.

Buben je vytvořen ze dvou duchů, významných pro indiány - ze dřeva a z kůže. Základ bubnu je vyroben z vydlabaného kmene nebo z ohýbaných desek do kruhového či osmistenného rámu. Výroba bubnu je obřadní proces. Aby mohl výrobce začít s přípravou, musí mít dobré úmysly a poctivě naladěnou mysl.

Tyto podmínky by měly být splněny, aby nebyl konečný výsledek poznamenán negativními silami. Mohlo by se totiž stát, že tón bubnu by pak byl příliš vysoký či nízký, rám nebo kůže by mohly prasknout. Jsou-li však základní postupy řádně dodrženy, buben získá svou vlastní identitu a bude vyvolávat kladné pocity. Mělo by se s ním zacházet jako s lidskou bytostí, jako se členem rodiny. Duch bubnu vás může učinit šťastným, jste-li smutní, a dokonce vás povzbudit jak fyzicky, tak i duševně...

Buben je vždy během powwow uctíván vodou, tabákem a jinými materiálními i peněžními dary. Hlavní zpěvák rozdělí tyto dary rovným dílem tak, že je postupně předává ostatním sedícím po jeho levici, ve směru hodinových ručiček. Tím dává najevo své uznání všem, kteří uctili svým talentem duchy bubnu.

Často se stanoví strážce bubnu, který se stará nejen o jeho tělo, ale i o duši. Buben by se neměl dostat do míst, kde je příliš teplo, příliš chladno nebo vlhko. Je důležité, aby byl buben správně vyladěn. Zpěvák by se obtížně sladřoval s bubnem vyladěným příliš nízkou nebo příliš vysokou. Buben, na který se nehraje, by měl být zakryt příkrývkou.

Jak je vidět, tanec, zpěv i bubnování mají svá pevně stanovená pravidla.

Hudba na powwow

Hudba préríjních indiánů může být rozdělena do třech kategorií:

- písně složené z vokálů,
- písně složené ze slov,
- písně kombinující vokály a slova.

V celé indiánské zemi se skládají nové a nové písně. Při hraní písní se dodržují daná pravidla. Každá kapela má svého hlavního zpěváka a velký repertoár písní, kterým obsáhne jakoukoliv taneční kategorii. Naučení každé písně vyžaduje obrovskou dávku píle a mnoho hodin tréninku. Dobrému zpěvákovi stačí slyšet nějakou píseň několikrát a hned je schopen se sladit s ostatními hudebníky.

Všechny písně hrané na powwow vyprávějí nějaký příběh, oslavují nějakou myšlenku, místo, osobu, skupinu lidí, událost nebo předmět. Hudba je záznamem skutků minulých i současných, záznamem živoucí historie.

Hand Drum (ruční buben)

Ruční buben je jedním z nejstarších hudebních nástrojů původních obyvatel Ameriky. Ve starých dobách se používal jak při obřadech, tak při různých oslavách a setkáních, kde jej však postupem času nahradil buben velký, tzv. „powwow buben“.

Nicméně hra na ruční buben se dodnes udržela i mimo obřady. Po celých Spojených státech amerických a Kanadě se pořádají *Hand Drum Contests* - soutěže v hraní na ruční bubny a tzv. *Hand Drum Nights* (nazývané také *Round Dance Nights*). Při těchto druhých zmíněných událostech se setkávají kmeny, rodiny a přátelé. Hrají, zpívají a tančí spolu až do rána. Je to čas, kdy se nacházejí nové lásky, navazují se nová přátelství a utvrzují ta stará. Tato *Hand Drum Nights* setkání se pořádají i za účelem vzdávání pocty nějaké vážené osobě či jako vzpomínková akce na osobu, která již zemřela. Důvodem ale může být i oslava narozenin.

Hraní na ruční bubny je především radost.... Chvilu, kdy se setkají přátelé a hrají spolu, zpívají, baví se a oslavují tak společně radost z tohoto pozemského bytí.

Huron Jr.

Kapely hrající na dnešním powwow

Host Drum: Čangleška Nunpa Singers (CZ)

Dead Dog Singers (CZ)

Iyasica Singers (D)

Walden Singers (CZ)

Red Road Singers (D)

Rhinowland Singers (D)

Maka Sapa Singers (PL)

Fürstenwalde (D)

Ženské kapely:

Giggles (D)

Skala Beats (CZ)

Co to je Grand Entry (Slavnostní zahájení)

Pojem Grand Entry se používá pro jeden z vůbec nejpůsobivějších okamžiků každého powwow, při kterém vstupují za doprovodu zpěvu a zvuku bubnu tanečníci všech soutěžních kategorií do taneční arény. Je to nádherný živý obraz plný barev, ozdob, rozmanitých tanečních kroků, zvuku rolniček a chřestidel, obraz plný energie a naděje. Každý tanečník je před vstupem do arény tzv. očištěn pomocí bylin s duchovním významem vedoucím arény (či jeho pomocníkem). Taneční aréna má symbolizovat „kruh života a dynamiku změn“. Když vstoupí všichni tanečníci do arény a dohraje píseň, zahájí se powwow modlitbou, o jejíž provedení, bývá požádána nějaká starší a vážená osoba. Následuje píseň vlajce (Flag Song), která se hraje k počtu indiánských zástav a vlajek. Během modlitby a písně vlajce, prosím, povstaňte. Prokazujete tím respekt těmto událostem.

Tanec — to je život — oslavuje život jako takový...

Tanec je tradiční složkou mnoha severoamerických domorodých obřadů. Indiáni plání i lesů tancovali velmi rádi a jejich taneční kroky se velmi často odvozovaly z dávných kmenových zvyků. Jednotlivé oblasti a kmeny znají velké množství tanců, které mají bohatou a jedinečnou historii, a indiáni přesně vědí, který tanec k čemu slouží. Také spolky a klany měly své zvláštní obřady, při kterých byly tyto tance uplatňovány. Jiné tance mají společenský charakter. Tanečníci předvádějí zvířata, události a různé příběhy. Tance indiánů oslavují život ve všech jeho podobách.

Tanečníci se při tancích většinou pohybují po směru hodinových ručiček, takže „tančí po dráze slunce“ v rytmu bubnu, který symbolizuje tlukot lidského srdce a tím základní rytmy veškerého života. Proto rytmus tance a hudby hrál a nadále hraje při indiánském vyjadřování významnou roli.

Dekový tanec

Stalo se již součástí našich powwow, že se pořádá tzv. "dekový tanec" a vždy se vybírají dary na něco lidského nebo potřebného (zvířata, louky na táboření, atd...). Tradice tohoto vybírání do deky, se kterou vybraní jedinci obcházejí za zpěvu písně taneční arénu, se zakořenila na všech powwow pořádaných v Evropě, ale samozřejmě i v USA a Kanadě, odkud slavnost powwow a tradice s ní spojené pocházejí. Letos budeme vybírat na kapely, které obstarávají písně a bez kterých by tanečníci nemohli tancovat, a posluchači by tak byly ochuzeni o zajímavé různorodé písně severoamerických indiánů. Některé kapely přijíždějí z velké dálky či ze zahraničí. To, co se v dekovém tanci vybere, rozdělí pak hlavní pořadatel všem kapelám. Většinou se stává, že místní kapely nakonec stejně svůj díl dají té kapele, která přijela z největší dálky. Tak jak se to například stalo nám v Německu nebo klukům z Čangleška Nunpa v Polsku...

Věřím, že nyní již chápete, že dekový tanec není jen "manýra" organizátorů jak dostat z lidí peníze, ale že jde o dobrou tradici, která má svůj smysl...

Mára (z Dead Dog Singers)

Orlí pera

Na orlí pera se v indiánské kultuře, a tedy i na powwow, hledí s největším respektem a úctou. Orli jsou posvátná zvířata - spojení mezi lidmi a Velkým posvátným, mezi nebem a zemí. Orlí pera bývala udílěna válečníkům za odvážné a významné činy jako projev úcty.

Když v taneční aréně tanečníkovi upadne orlí pero z jeho kostýmu, je hlídáno vedoucím arény nebo jeho pomocníky až do konce písně. Pero ležící na zemi symbolizuje padlého bojovníka. Následuje proto obřad, kterým je padlý bojovník obrazně zvednut svými spolubojovníky. Je několik tradičních způsobů, jakými se tento obřad provádí. Na amerických powwow bývá zvykem, že pero nejdříve posype jeden z válečných veteránů tabákem. Poté je hrána píseň k počtě (tzv. *Honor Song*), na kterou kolem pera tančí on a další tři vybraní veteráni. Po skončení písně nejstarší z nich pero zvedne a donese jej tanečníkovi, který ho ztratil. Podle tradice si ho tento tanečník nikdy nenechává a vždy jej někomu daruje, ať už jakýmkoli způsobem. Jedno z vysvětlení tohoto činu zní tak, že když orel ztratí pero a člověk jej zvedne, orel se také nikdy nevrací, aby si spadlé pero vzal zpět. Proto by to ani lidé neměli dělat.

Obřad, při kterém je orlí pero zvedáno ze země, je velmi posvátný, proto by při něm všichni zúčastnění měli povstat, sundat si pokrývku hlavy a stát v tichosti, dokud obřad neskončí.

Hoop Dance — tanec s obručemi

Obruč symbolizuje nekonečný kruh života, nemá začátek ani konec.

Mnoho indiánských kmenů Severní Ameriky používalo obruč v tradičních uzdravovacích obřadech. Kmenoví léčitelé a svatí muži udržovali dlouho obruč jako svátost. Viděli jejím prostřednictvím vize a nemoci.

Ve 30. letech 20. století začal mladý muž jménem Tony White Cloud používat obruče při svém tanci, a je proto považován za zakladatele moderního tance s obručemi. Předvedl svůj tanec i ve filmu *Valley of the Sun* (Údolí slunce) z roku 1942. Během 2. světové války cestoval s tancem po Americe i Evropě, v roce 1952 účinkoval ve filmu *Apache Country* (Země Apačů).

Brzy se stal tento tanec velmi oblíbeným v soutěžích. Tanečníci pomocí obručí ukazovali příběhy o tom, jak je život spojen s neustálými změnami.

V roce 1994 se Jackie Bird jako vůbec první žena zúčastnila soutěže v Hoop Dance v USA, a ženy byly uznány jako rovnocenné soupeřky mužským tanečníkům této kategorie.

V roce 2000 se tanečnice Lisa Odjig z Ontaria stala světovou šampionkou.

Moderní obruče jsou vyráběny z mnoha materiálů. V limitovaném počtu jsou dodnes používány obruče z původního materiálu - vrbových prutů. Populárnější jsou dnes obruče vyrobené z rákosu nebo plastu a ozdobené páskou a kresbou. Tyto obruče jsou také praktičtější při přepravě. Mnoho tanečníků označuje každou obruč čtyřmi znaky symbolizujícími změnu ročních období, čtyři hlavní směry a čtyři posvátné barvy.

Tanečníci používají od čtyř až do padesáti kusů obručí při tanci. Ukazují originální a složité variace, kterými předvádějí zvířata, ptáky, božstva a zemské symboly.

TANEČNÍ STYL A KATEGORIE

Soutěžní tanec na powwow by dnes mohl být považován za poměrně náročný sport, a to především u moderních tanečních kategorií. Pro každého soutěžícího tanečníka je nutná dobrá dlouhodobá příprava.

Tanečníci soutěží v kategoriích podle tanečního stylu a věku. Co se týče druhého zmiňovaného rozdělení, vypadá takto: Ti nejstarší soutěží v tzv. Golden Age kategorii, tedy kategorii zlatého věku (tanečníci starší šedesáti let). Samostatnými skupinami jsou pak dospělí, teenageři a děti (tato kategorie se často nazývá Tiny Tots). Indiánská kultura je kulturou, která si nejen hluboce váží starých lidí, ale která si také velmi považuje těch nejmladších — jim mohou předat kulturní odkaz, který se předává z generace na generaci.

Taneční styly, které mají své soutěžní kategorie, jsou vypsány níže.

1 Northern Women's Traditional Dance (ženský tradiční tanec severního stylu)

- Jelenicové kožené šaty s dlouhými třásněmi a k tomu mnoho tradičních doplňků.
- Každá tanečnice tu předvádí svůj vlastní styl, který reprezentuje daný region a kmenový původ. Vychází z obřadů a spolků tvořených ženami, které už dávno přestaly existovat. Je to "půvabná" procházka podláhá důstojností, půvabem a skromností.

Původ ženského tradičního tance pochází nejspíš z oblasti Velkých jezer, náhorních plošin nebo severozápadu Spojených států. Tanec pravděpodobně vznikl ze starého rituálu, při kterém ženy vítaly bojovníky vracející se z bitvy a vyjadřovaly jim tímto svou podporu.

2 Northern Men's Traditional Dance (mužský tradiční tanec severního stylu)

- Kostým jako takový připomíná kostými rezerváční doby a právě on je to nejcharakterističtější, co se zachovalo. Některé z doplňků, jako závěs z peří a ozdoba hlavy (headroach), se dochovaly z původních kostýmů.
- Tanečníci tu předvádějí staré příběhy: stopování, lov, bitvu. Jsou to určité události vyjádřené osobitým výrazem. Důstojný a sladěný taneční styl navazující na minulost.

Moderní mužský tradiční tanec má hlubokou historii, vycházející z původních kmenových tanců. Každá část tanečnickova kostýmu má svůj význam. Ozdoba hlavy, tzv. headroach, znázorňuje rozevřátou hřivu koně a dvě pera uvnitř dva válečníky. Taneční ozdoba z per připevněná na tanečnickových zádech reprezentuje bitevní pole, jednotlivá pera jsou zapíchané šípky, trčící z padlých bojovníků. Dvě dlouhá pera, či „dva rohy“, která jsou uprostřed růžice, představují bojovníky – ten nalevo, blíž srdci, přítele a ten druhý nepřitele. Peří jako takové představovalo třepetající se peří ptáků, poletujících nad bitevním polem. Orlí pera značí statečný čin bojovníka. Rolničky či zvonce na nohou, nazývané „dělači hluku“, symbolizují nejen válečné zranění, ale pomáhají také kontrolovat rytmus tance. Chlupy z horské ovce, které má tanečník nad rolničkami, jsou používány jako připomínka jistého kroku těchto zvířat, jakým se pohybují po strmých skalách.

3 Men's Grass Dance (tanec trávy)

- Kostým plný bavlněných třásní ve sladěných barevných kombinacích.
- Nejstarší tanec válečnických spolků. Je základem nejen každého pow wow, ale i všech ostatních mužských tanců současnosti.

Je to vlnící se tráva prairie. Pružný, ohebný, smyslný a plynulý tanec. Je velice oblíbený.

Jedna z legend vypráví o chromém chlapci z kmene Kriů (Cree), který si velmi přál tancovat. Jednoho dne se proto vydal na kopec, aby se pomodlil a poprosil o radu. Kopec nebyl tak vysoký, ale i tak byla cesta na vrchol velmi namáhavá. Když se pak rozhlížel po širé prairii, rozprostírající se pod ním, viděl trávu, jak se ve větru pohupuje, kolébá, stfemhlavě padá dolů a zase se zvedá, aniž by se musela pohnout z místa. V tu chvíli chlapce napadlo, že ten nádherný tanec trávy by mohl být i jeho tancem. Od té doby jej pak tančil na každé slavnosti.

4 Jingle Dress Dance (rolničkový tanec)

- Soustředěný harmonický rytmus podmíněný několika sty (nejčastěji se uvádí 365) kornoutky (ty se dnes vyrábějí z víček od šňupacích tabáků) našitými většinou na látkových a saténových šatech evropského střihu, které souhlasně létají dopředu a dozadu v rytmu bubnu.
- Tanec pochází z vize a kdysi byl používán k obřadu léčení u lesních indiánů (kmen Odžibwejů).
- Harmonie šatů - vydávají zvuk podobný dešťovým kapkám, dopadajícím na plechovou střechu.

Fancy War Dance, který patří k nejmladším tanečním kategoriím na powwow, je patrně výrazem vracejících se indiánů jako vojáků z první a hlavně z druhé světové války. Ti se chtěli vyjádřit trochu jiným způsobem, než tradičním tancem, a proto jej inovovali. Tvrdí se také, že ti veteráni byli do značné míry ovlivněni tanečními představeními, které měli možnost shlédnout v Evropě a chtěli některé jejich prvky zkombinovat s tradiční formou svého tance. Jiná verze tvrdí, že změna kostýmu a tanečních pohybů původního mužského tance vzešla z potřeby upoutat návštěvníky indiánských rezervací začátkem 20. let 20. století. Fancy Dance je proto rychlejší, než všechny ostatní taneční styly, kostýmy jsou nepřehlédnutelné ve svých pestrých barvách.

I k tomuto tanci se váže legenda. Jeden odžibwejský muž měl těžce nemocnou dceru, kterou velmi miloval. Nikdo však nevěděl, jak dívku uzdravit. Jedné noci měl otec sen, ve kterém viděl čtyři ženy oblečené ve zvláštních šatech, jaké nikdy předtím nespátřil. Šaty nejenže krásně vypadaly, ale vydávaly i krásný zvuk, když se ženy pohnuly. Tyto čtyři ženy pak začaly tančit. Vysvětlily mu, jak se šaty vyrábí a jaké písně se k tanci mají hrát. Když se muž probudil, řekl o snu své manželce a společně vyrobili čtyři takové šaty, jaké viděl ve snu. Požádal pak čtyři ženy ze svého kmene, aby si šaty oblékly. Zpěváci bubnovali a zpívali písně, které si muž ze snu zapamatoval. Rodiče přivedli svou nemocnou dceru k bubnu a ženy ve zvláštních šatech začaly tancovat. Během jejich tance se dívka postupně začala cítit lépe a po několika kruzích, které ženy obtancovaly, se k nim dokonce byla schopna přidat a tančit s nimi. Rolničkový tanec dívku uzdravil.

5 Fancy Feather Dance Men's Fancy Dance, Fancy War Dance, Double Bustle Dance (pestrý válečný tanec)

- Pestrý a propracovaný kostým plný barev s uspořádáním per na krku a zádech. Objevil se ve 20. letech 20. století a vnesl do powwow pozoruhodný a fantastický taneční styl. V dřívějších dobách byl znám jako vítězný a válečný tanec.
- Vlastní vyjádření, osobitý styl, výdrž a rychlost. Jde o jeden z nejnáročnějších a nejrychlejších tanců, kterému předchází velká fyzická příprava.

6 Fancy Shawl Dance (pestrý šálový tanec)

- Překrásně ručně dělané a zdobené šály, doplněné stuhami, geometrickými a květinovými vzory.
- Jeden z nejmladších tanců současných powwow, který se objevil v polovině 50. let. Je to kombinace půvabu, hbitosti a také fyzické vytrvalosti. Louka plná poletujících barevných motýlů. Ladný a vzrušující tanec.

Legenda o motýlím tanci – Čerokíové

Před mnoha a mnoha lety, v době, kdy byla Země ještě docela mladá, žila jedna krásná motýlí samička, které zemřel muž v boji. Aby vyjádřila svůj žal, odložila svá nádherná křídla a zavinula se do nevýrazného šedivého zámotku. Ve svém zármutku nemohla jíst a nemohla spát a její příbuzní za ní stále chodili, aby se přesvědčili, zda je v pořádku. Samozřejmě, že nebyla, ale nechtěla být svým lidem přítěží, a tak sbalila svá křídla a svůj medicínový vak a vydala se na dlouhou cestu. Putovala mnoho dní a měsíců, až nakonec obešla celý svět. Od té doby motýlí vykonávají své dlouhé cesty...ale to je jiný příběh. Motýlí samička měla během putování oči sklopné. Nohama se přitom dotýkala všech kamenů, které na své cestě potkala – na polích, v potocích i říčkách. Jednoho dne, když opět stoupla na kámen, uvědomila si, že je ten kámen krásný. Tak krásný, že to vyléčilo její trápení. Odhodila svůj zámotek, setřásla prach ze svých křídel a vzala si je opět na sebe. Byla tak šťastná, že začala tancovat, aby tím poděkovala za dar, že může začít znovu žít. Potom se vrátila domů a vyprávěla Lidem o své dlouhé cestě a jak jí tato cesta vyléčila. Od té doby Lidé tančí tento tanec, aby jím vyjádřili zázrak obnovy. Je poděkováním za nové zítřky, nové začátky, nový život...

7 Southern Men's Straight Dance (mužský tradiční tanec jižního stylu)

- „Straight Dance“ je anglickým výrazem používaným k označení tance Osedžů, kteří tancovali „přimo nahoru a přimo dolů“. Má své kořeny mezi spolky válečníků. Rekvizity k tanci jsou složité a podřizují se kmenovým pravidlům. Některé používané předměty musí být zaslouženě získány. Pohyb těchto tanečníků je naplněn důstojností a vnitřním klidem. Ozdobný, plynulý a hladký tanec - jakési bruslení. Abstraktní choreografie vyprávějící příběhy.

Některé kmeny mají své legendy o tom, že tento tanec byl předán lidem prostřednictvím starého medvěda grizzly (či v jiné verzi bizonem) v dobách, kdy zvířata mluvila stejným jazykem jako lidé.

8 Tiny Tots (děti)

- Děti imitují to, co vidí tančit u svých tatínků a maminek, dědů a babiček... Této kategorie se můžou účastnit v oblečení jakéhokoli stylu. Děti jsou nadějí pro "přežití" nejen našeho hobby, ale především pro přežití a zachování identity původních obyvatel Ameriky - indiánů.

Co jsou tance pro všechny?

A teď vám povím něco o „tancích pro všechny.“ Protože nevím, proč je na světě ten, který netančí...

Intertribal Dance – mezikmenový tanec

...tyto tance jsou určeny těm, kteří chtějí najít nové přátele a cestu zpět, ke svému kmeni...

Význam mezikmenových tanců vzrostl kolem roku 1920, kdy mnoho indiánů ztratilo, ať už násilně či nenásilně, kontakt s rodinou a kmenem. Taneční aréna tak byla — a dodnes je — místem, kde se lidé setkávají a navazují nová přátelství.

K „tanci pro všechny“ jsou do taneční arény zváni moderátorem i nesoutěžící diváci, kteří mají možnost si zatančit a stát se tak součástí této velkolepé slavnosti.

Společenské tance

Společenské tance, jako jsou např. králičí tanec, kruhový tanec či tanec dvou kroků, tančí muži a ženy jako partneři. Tančí se buď v kruhu ve velkých skupinách nebo ve dvojicích, podobně jako při evropských párových tancích. Tyto tance mají specifický krok a o jejich předvedení se starají hlavní předtanečníci. I při těchto tancích jsou diváci přizváni do arény.

Chicken Dance

Indiáni pozorovali po celé generace chování prérijních tetřívků během impozantních námluv a páření a jejich dvořící rituál se stal předlohou tzv. *Chicken dance*. Tento tanec pochází od kmenů Černonožců (*Blackfoot*) a Kříů (*Cree*). Není zcela jasné, u kterého kmene se objevil dřív. V současné době je tento soutěžní tanec velmi populární na všech amerických i kanadských powwow.

O vzniku tohoto tance se vypráví mnoho legend. Jedna z těchto legend zní takto:

Mladý muž z kmene Černonožců šel na lov. Během své výpravy lovec slyšel v dálce podivný zvuk — jako by něco bušilo o zem. Vydal se za tím zvukem a spatřil ve vysoké trávě prérijní tetřívky, tančící své namlouvací tance. Protože byl strašně hladový, zastřelil jednoho z těchto ptáků svým šípem. Přinesl zastřeleného tetřívka domů a spolu se svou rodinou ho snědli. Později, když šel muž spát, zdál se mu sen. V tomto snu k němu přišel duch tetřívka, kterého zastřelil, a ptal se muže: „Proč jsi mě zabil? Moji lidé a já jsme tančili posvátný tanec našeho lidu...“ Muž odpověděl: „Potřeboval jsem jídlo pro svou rodinu, dlouho jsme hladověli.“

Tetřívek mladému muži řekl, že ho naučí svůj tanec. „Potom ty budeš muset vyjít mezi své lidi a všechny je tento tanec naučit. Když to neuděláš, vrátím se a vezmu si tvůj život.“ Takový byl obchod, který tetřívek uzavřel s mužem za to, že mu vzal život při tokání. *Chicken Dance* je velmi posvátný tanec.

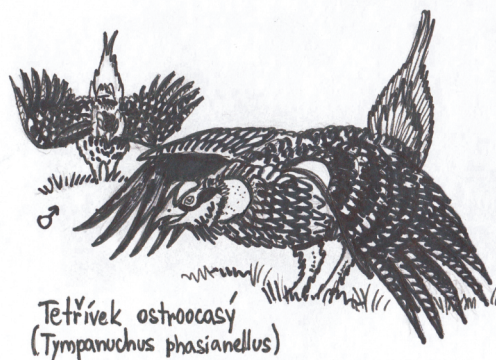
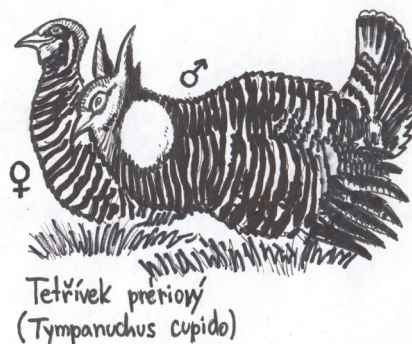
Ptačí šampioni přírodních tanečních arén

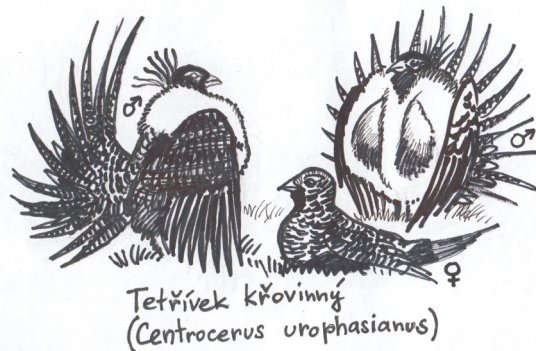
Ze všech ptáků žijících na velkých pláních, kteří nesporně velmi ovlivnili tance severoamerických indiánů, je **tetřívek pelyňkový** (či šalvějový) (*Centrocercus urophasianus*, *Greater Sage Grouse*), největší z amerických tetřívků, dodnes považován za „největšího tanečníka prairie“.

V době páření - mezi úsvitem a východem slunce - spolu soupeří kohouti v tetřívčí aréně, kterou je dobře ušlapaná plocha asi tak 800 metrů dlouhá a 200 metrů široká. Pořadí samců je pevně stanovené. Po prvním samci se přidávají další kohouti a tlukou, bublají, rychle chvějí křídly a ocasem a divoce tančí. Kohouti v této přehlídce (při napařování se před slepicemi) sklánějí hlavu, roztahují křídla, stahují skvrnitá ocasní pera, podupávají, nadouvají hruď a přitom vydávají dunivé zvuky, vznikající v jejich jícnu. Jejich jícnů může zvětšit objem až na 25násobek původní velikosti. Vrcholem tohoto představení je nadutí hrudního vaku a vysunutí jasně zbarvených vychlípitelných měchýřků, při kterém tetřívčovi hlava téměř mizí v bílém péřovém límci. Při vypuštění hrudního vaku se ozve plesknutí (šplouchnutí) slyšitelné na pláních více než na 200 metrů. Ten, který sklídí v aréně největší obdiv při vzosné chůzi a bojích, se stává pánem celého hejna. S většinou samic se pak páří 2-3 vůdčí kohouti.

Dalším šampionem je **tetřívek prériový** (*Tympanuchus cupido*, *Prairie Grouse*, *Prairie Chicken*), který svým tokem připomíná našeho tetřívka obecného. Kohouti se svěřenými křídly a vztyčenými ocasními pery pobíhají po aréně, vyhledávají soka, anebo se napařují před slepicemi. Při toku vztyčují péřové „růžky“ za hlavou, nafukují oba dva oranžové vaky (do velikosti pomeranče) na bočních stranách krku. Vydávají bublavé a hudrující zvuky.

Do třetice tu je **tetřívek ostroocasý** (*Tympanuchus phasianellus*, *Sharp-tailed Grouse*). Jeho tanec lze připodobnit k „mechanické hračce na klíček“. Kohoutci cupitají s roztaženými křídly ke svému rivalovi nebo se napařují před samicemi, vztyčují ocasní pera, mají načepýřené žluté poušky nad očima a na krku nafouklé fialovorůžové vaky. Při střetu někdy bojují až tři kohouti najednou všemi prostředky — zobákem, křídly, běháky.

Kromě těchto druhů v Severní Americe žijí další druhy lesních tetřívků a jeřábků, např. tetřívěk kanadský, tetřívěk douglaskový, jeřábek kanadský aj.

Změny krajiny, kde se původní biotopy mění zejména na zemědělskou půdu, výrazně snížily stavy tetřevovitých ptáků v Americe. Některé dříve velmi hojné druhy jsou již zcela vyhubeny, jiné kriticky ohrožené.

V evropských lokalitách se můžeme setkat se vzdáleným příbuzným tetřívka préríjového, a tím je **tetřívěk obecný** (*Tetrao tetrix*) - „naše nehasnoucí taneční hvězda“. Samec má černou barvu (s modrozeleným až nafialovělým leskem), bílé spodní ocasní krovky, spodinu křídel a úzkou bílou křídelní pásku. Má nápadný červený

hřebínek nad okem a výrazný lyrovitý ocas.

Jejich „taneční arénou“ jsou tokaniště na otevřených prostranstvích, kde pobíhají za rozbřesku s roztaženým ocasem a spuštěnými křídly, s hlavou kupředu a ocasem rozevřeným do nádherné lyry. Vyskakují do výšky, krouží, procházejí se a často mezi sebou zápasí. Tak jako jejich kolegové z préríí vyluzují zvuky. Pšoukání přechází do dublání a kodrcání, čímž na sebe upozorňují a prezentují se, ve snaze získat přízeň samice. Dalšími „našimi ptačími tanečníky“ jsou **tetřev hlušec**, **jeřábek lesní**, **drop velký**, **jeřáb popelavý** a **jespák bojovný**. Všechny tyto druhy jsou dnes kriticky ohrožené a poměrně vzácné, některé z nich i na pokraji vyhubení.

Zpracovali Milan Mráz (Čikala) a Tomáš Zvědělík (Hohe)

Trick Song

Tyto písně se zpívají především pro soutěžní tance. Jsou výjimečné tím, že v jejich průběhu zpěváci neočekávaně přestanou v určitý moment bubnovat. Tanečníci by měli v tu chvíli zastavit a „nepřešlápnout“. Těchto „triků“ bývá v každé skladbě několik, ale ani počet není pevně daný. Tyto písně mají tanečníka lehce zmást a prověřit jeho schopnosti. Opravdový šampion by totiž měl dokázat tancovat tak, aby byl schopen kdykoliv zastavit a dávat dobrý pozor na to, jak kapela hraje, ale zároveň neochudit svou choreografii o osobitě a zajímavé taneční kroky a pohyby. A to není vůbec snadné! Tyto písně jsou hrány především pro mužské soutěžní kategorie a pro kategorii *Fancy Shawl Dance*.

Fotografové českých powwow

V minulých *Powwow news 2011* jsme vám přiblížili tvůrce log našich powwow. Letos bychom rádi představili fotografy, kteří jsou další nedílnou součástí každého ročníku našich tanečních slavností. Jsou to lidé, pro které se fotografování stalo nejen „koníčkem“, ale pro některé z nich i životním naplněním. Jejich fotografie zachycují jedinečné okamžiky atmosféry powwow, které vám připomínají a budou připomínat neopakovatelné zážitky prožité s přáteli v taneční aréně. Mapují dlouhou historii českých powwow a v neposlední řadě pomáhají i při propagaci a reklamě každého ročníku.

Chtěli bychom na tomto místě poděkovat Janu Pytlovi, Petrovi Novotnému (Perrymu), Petrovi Moukovi (Warapovi) a také našim přátelům z Polska - Ranoresovi a Dariuszovi Lipeckému. Právě oni nám dávali a dávají k dispozici všechny fotky, které kdy na našich tanečních slavnostech udělali, a tak se na ně můžete kdykoliv podívat na internetových stránkách českých powwow, připomenout si jejich prostřednictvím již proběhlé akce či dokonce najít svou fotografii, kterou pak zařadíte do rodinného alba... Nemůžeme zde jmenovat všechny, kteří nám kdy odkazy na své fotografie poslali, nicméně i jim velice děkujeme.

A dovolujeme si vyzvat i vás ostatní: podělte se, prosím, s námi a se všemi, kteří se podívají na naše internetové stránky, o snímky, které na powwow pořídíte. Uděláte tím mnoha lidem radost!

Jedním z fotografů, který neodmyslitelně patří ke každému ročníku powwow u nás, je Michal „Kobra“ Němeček. Rádi bychom mu tímto také poděkovali a představili vám ho jeho vlastními slovy.

Michal Němeček - „Kobra“

Co říct o sobě? Pocházím ze Sadské, tedy z „prérie“ v okolí Nymburka, kde pracuji v Technických službách a ve svém volném čase se již přes 25 let věnuji práci s mládeží. Vedu zde skautský oddíl Severní Hvězda, v němž hodně využíváme odkaz E. T. Setona a indiánské malebnosti. No a další mou vášní a „velkým koněm“ je fotografování...

Když jsem v roce 1997 poprvé navštívil s pár kamarády 2. Powwow v Plasích, totálně jsem propadl kouzlu tohoto tanečního euroindiánského setkání. Tehdy poprvé (to bylo ještě se starým kompaktním fotoaparát) jsem se snažil všechno kolem zdokumentovat na fotografický film. No a od té doby jsem vynechal z rodinných důvodů pouze jedno powwow — a to v roce 2006. Takže mám doma hodně velký archiv fotografií a filmů (a CD) z těchto akcí. Časem jsem si pořídil i lepší vybavení, tedy klasickou zrcadlovku a posléze i digitální zrcadlovku, takže můžu i různě experimentovat.

Byl jsem potěšen, když se moje fotografie objevily i na plakátech a na pohlednici z powwow, ale můžete si je prohlédnout i na webových stránkách powwow.cz. A pokud se vám moje fotografie budou

líbit, bude to pro mě velká pocta!

Ještě bych se chtěl touto cestou omluvit všem tanečníkům, že „kradu jejich duše“ do krabičky s objektivem, že jim blýskám do očí a že se dost často všude pletu, jen abych udělal co nejlepší snímek. A kdybych někomu vadil, dejte mi to klidně najevo a „pošlete mě do prérie!“ Děkuji za pochopení.

„Ten, co tančí s fotoaparát“

Etiketa chování na powwow

Etiketa (někdy se užívá i označení protokol) powwow je několik bodů, které by měl skutečně dodržovat každý, kdo se jakéhokoliv powwow zúčastní:

- Buďte dochvilní. Organizátoři dělají vše pro to, aby všechny aktivity začínaly včas a proběhly hladce. Prosím, berte na to ohled.
- V taneční aréně se vyžaduje vhodné oblečení a chování. Každý, kdo není ochoten dodržovat toto pravidlo, bude požádán vedoucím arény (případně někým jiným z organizačního týmu), aby opustil arénu. (Pokud tancujete, zkuste si obléct taneční oblečení, je to více než vítané. Při powwow jsou ale vyhlašovány i tance pro veřejnost, na které je možno tancovat v jakémkoliv oblečení.)
- Místa (zpravidla lavičky) v aréně jsou rezervovány pro tanečnický v tanečním oblečení. Pokud si chcete rezervovat místo, dejte si na něj deku, jinak bude považováno za volné.
- Poslouchejte pozorně moderátora slavnosti. Představuje tance, které přijdou na řadu, a oznamuje, pro koho jsou určeny.
- Respektujte pozici hlavního tanečnicka a hlavní tanečnice. Jejich role je opravňuje začínat každý tanec. Nezačínajte tančit dříve, než tito hlavní tanečníci.
- Tancujte tak dlouho a s takovou chutí, jak jen můžete. Když netancujete, snažte se být potichu a respektujte taneční arénu.
- Uvědomte si, že někdo může stát za vámi a nemusí přes vás vidět. Snažte se mu uvolnit místo, stoupnout si stranou nebo si sednout.
- Prokazujte úctu písni vlajky (Flag Song) a písni k počtě (Honor Song) tím, že během těchto písni stojíte. K tanci se můžete připojit až ti, kterým je projevována úcta, projdou v taneční aréně kolem vás. Jestliže se nepřipojíte, stůjte dál v tichosti, dokud píseň neskončí.
- Ať tancujete na jakémkoliv powwow, respektujte protokol pořádající skupiny.
- Některé tance mohou tančit jen ti, kteří jsou seznámeni s pravidly, jimiž se tanec řídí, či ti, kteří byli k tanci přizváni. Například na písni veteránů mohou tancovat jen veteráni. Pokud zvyklosti nějakého tance neznáte, pozorujte hlavního tanečnicka a učte se od něj, zatímco tanci přihlížíte. Poslouchejte moderátora slavnosti, vždy řekne instrukce.
- Když se zpívá Píseň vlajky nebo Indiánská národní hymna, prosím, stůjte a sundejte si pokrývku hlavy. Tyto písně nejsou určeny k tanci.
- Většina powwow není výdělečná. Jsou závislá na sponzorských darech, výdělku z tomboly, dekovém tanci (Blanket Dance) a podobně. Je dobrou zvyklostí dávat dary jako projev úcty. Každý účastník může dát peníze na deku, aby pomohl uhradit náklady na powwow. Podpořte organizátory a kupujte lístky do tomboly.
- Některé předměty, které mají duchovní význam, by měli nosit jen lidé, kteří jsou toho hodni. Respektujte tradice.
- Pokud chcete uspořádat rozdávaní (Give Away) či věnovat někomu píseň, domluvte se vždy předem s moderátorem slavnosti a kapelou, která vám k tomu bude hrát.
- Některý buben může být „uzavřen“, což znamená, že na něj hrají jen určití lidé. Pokud se chcete připojit s bubnováním, požádejte vždy hlavního zpěváka dané kapely o svolení.
- Pokud si nebudete jisti ohledně nějaké činnosti, která se na pow wow odehrává, zeptejte se moderátora slavnosti, vedoucího taneční arény či hlavního zpěváka hostitelské kapely. Vždy vám rádi pomohou zodpovědět vaše dotazy.
- Na pow wow není povolen žádný alkohol ani drogy !!!
- Pokud chcete fotografovat tanečnicka, nejdříve se ho zeptejte. Pamatujte na obecnou zdvořilost, pravidla slušnosti a požádejte ho o svolení. Fotografování skupin tanečnicků je většinou povoleno, přesto byste se měli nejprve zeptat někoho z organizátorů. Při některých tancích je zakázáno fotografovat či natáčet video. Respektujte to, prosím.